

บทที่ 1

บทนำ

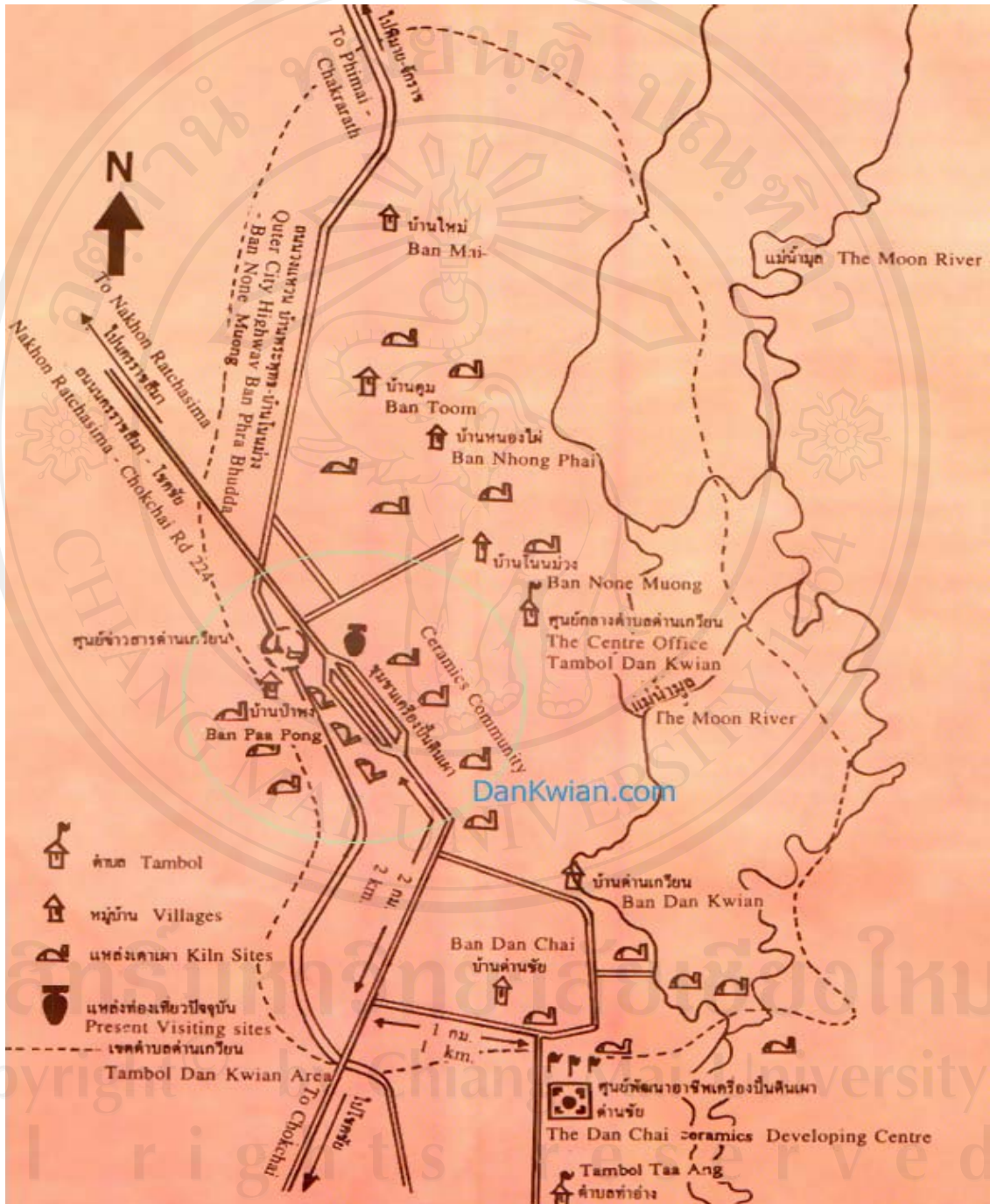
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สังคมไทยเป็นสังคมเกษตรเพื่อยังชีพมาแต่ครั้งโบราณกาล นอกจากการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ไว้ใช้เป็นอาหารและไว้ใช้แรงงานแล้ว ยังมีความจำเป็นที่จะต้องผลิตสิ่งอื่นที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตไว้ใช้ในครอบครัวด้วย ดังนั้น เวลาที่ว่างจากงานด้านเกษตรกรจึงเป็นเวลาที่ใช้ทำงานด้านหัตถกรรม เครื่องปั้นดินเผาก็เป็นผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นในลักษณะดังกล่าวข้างต้น แม้ว่าจะมีหลักฐานหลายอย่างปรากฏให้เห็นเด่นชัดว่า มีการทำเครื่องปั้นดินเผาอยู่หลายแห่ง ได้แก่ แหล่งผลิตเครื่องปั้นดินเผาภาคเหนือ เช่น ลำปาง และเชียงใหม่ แหล่งผลิตในภาคกลางที่กรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียง เช่น สมุทรสาคร นครปฐม ราชบุรี แหล่งผลิตในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น นครราชสีมา มหาสารคาม อุบลราชธานี ซึ่งมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์เซรามิกและเครื่องปั้นดินเผาของไทยในปี 2553 ระหว่างเดือน มกราคม ถึง มีนาคม พบว่า มีมูลค่ารวมทั้งหมด 8,934.24 ล้านบาท(สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงใหม่,2553)

ปัจจุบันนี้เมื่อก้าวถึงเครื่องปั้นดินเผาของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คนทั่วไปทั้งชาวไทยและต่างประเทศรู้จักเครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียนมากกว่าเครื่องปั้นดินเผาจากแหล่งอื่น เพราะปัจจุบันนี้เครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียนได้วิวัฒนาการจากหัตถกรรมในครัวเรือนเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมเพื่อส่งออกนอกท้องถิ่น ทำให้วิวัฒนาการของเครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียนได้เปลี่ยนแปลงไป นับตั้งแต่การนำวัตถุดิบขึ้นมาใช้ในการผลิต การนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ระบบการทำงาน จนกระทั่งกระบวนการซื้อขายผลิตภัณฑ์ และนับวันความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้กำลังขับเคลื่อนต่อไปเรื่อย ๆ

ตำบลด่านเกวียน ตั้งอยู่ที่อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา จัดเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวตามคำขวัญของจังหวัดนครราชสีมา คือ “ เมืองหญิงกล้า ผ้าไหมดี หมี่โคราช ปราสาทหิน ดินด่านเกวียน ” เทศบาลตำบลด่านเกวียนมีพื้นที่มีพื้นที่ประมาณ 10.17 ตารางกิโลเมตร หรือ 6,356 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ 2 ตำบล คือตำบลด่านเกวียนและตำบลท่าอ่าง โดยมีประชากรทั้งสิ้น 9320 คน แยกเป็นชาย 4551 คน หญิง 4769 คน (เทศบาลตำบลด่านเกวียน,2554) ตำบลด่านเกวียนมีจำนวน 10 หมู่บ้าน ประชาชนในพื้นที่ 4 หมู่บ้านประกอบอาชีพเกษตรกรรม อีก 2 หมู่บ้านเป็นย่าน

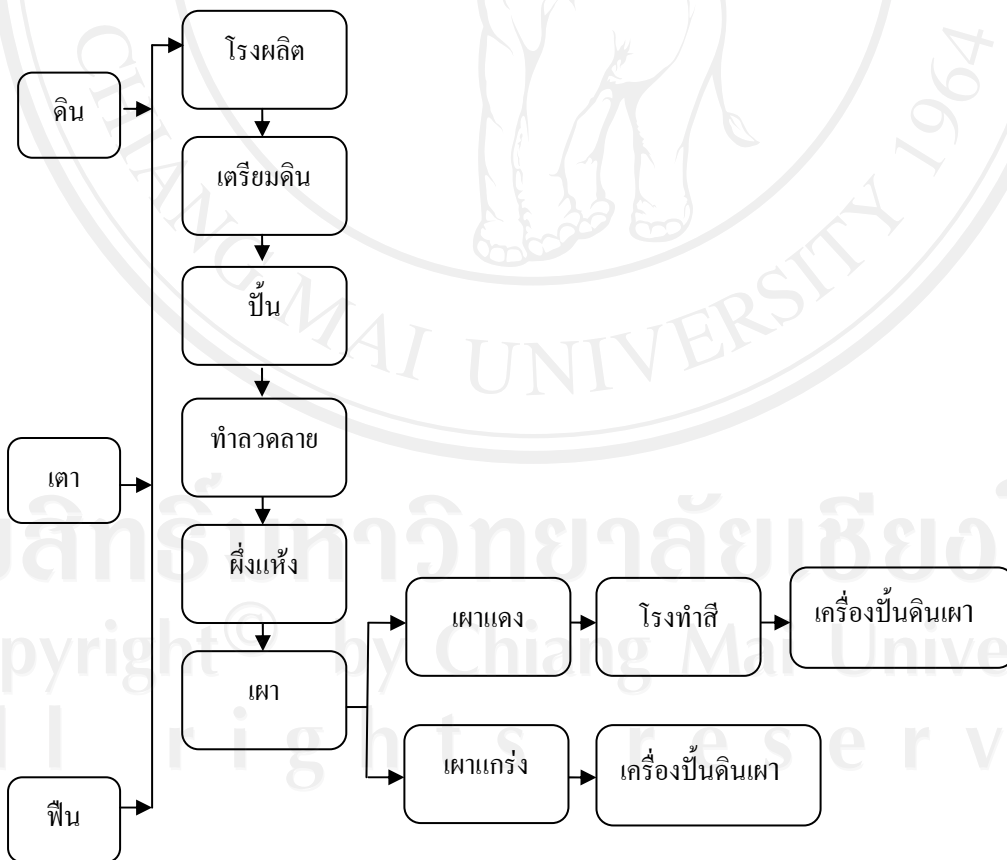
พาณิชย์ ตลาด และขายสินค้าหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล ส่วนประชาชนอีก 4 หมู่บ้าน ประกอบอาชีพทำเครื่องปั้นดินเผาซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่สร้างชื่อเสียงและรายได้ให้กับตำบลด่านเกวียน

ที่มา: ศูนย์หัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผา

รูป 1.1 แผนที่ตำบลด่านเกวียน

กระบวนการผลิตเครื่องปั้นดินเผาผ่านกระบวนการเป็น 5 ขั้นตอนหลัก ดังนี้ 1) การเตรียมดิน ประกอบด้วย การหมักดินและการนวดดิน 2) การปั้น ช่างปั้นจะไล่รูปทรงขึ้นเรื่อยๆตามรูปแบบที่ต้องการ 3) การตกแต่งหรือทำลวดลาย ปัจจุบันแบ่งออกเป็น 3 แบบ คือ การขีด การฉลุ และการปั้นแปะ 4) การผึ่งแห้ง นำภาชนะที่ขึ้นรูปเสร็จแล้วไปผึ่งที่โรงผึ่งซึ่งสร้างเป็นโรงหลั้วหลังคาคลุมถึงพื้นเพื่อป้องกันลม แดด และฝน 5) การเผา ประกอบด้วย การเผาแดงและเผาแกร่ง ซึ่งการเผาแดงจะเผาที่อุณหภูมิประมาณ 700-800 องศาเซลเซียส การเผาแกร่งจะเผาที่อุณหภูมิประมาณ 1050 องศาเซลเซียสขึ้นไป (กรองทิพย์ ชัยชาญ, 2551) จากกระบวนการผลิตเครื่องปั้นดินเผาทั้ง 5 ขั้นตอน การเผาเป็นขั้นตอนที่ก่อให้เกิดมลพิษมากที่สุดเนื่องจากเชื้อเพลิงที่ใช้ในการเผาคือเชื้อเพลิงประเภทไม้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยการปล่อยไอเสียสู่บรรยากาศทำให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ ไอเสียที่ปล่อยออกมา ประกอบด้วย คาร์บอนมอนอกไซด์ ไฮโดรคาร์บอน ออกไซด์ของไนโตรเจน และซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ซึ่งล้วนแต่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพ

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2549)

รูป 1.2 กระบวนการผลิตเครื่องปั้นดินเผาผ่านกระบวนการ

ผู้ประกอบการเครื่องปั้นดินเผาในชุมชนด้านเกวียนส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 80 เป็นคนในท้องถิ่นที่สืบทอดทักษะฝีมือและภูมิปัญญาจากบรรพบุรุษที่อาศัยอยู่ในชุมชนมาแต่ดั้งเดิมที่เหลือนับเป็นผู้ประกอบการจากต่างถิ่นที่เข้ามาทำธุรกิจในช่วงหลังจากที่เศรษฐกิจของชุมชนเริ่มมีการเติบโตมากขึ้น ขนาดของการผลิตมีทั้งการผลิตแบบครัวเรือน(ใช้แรงงานเฉพาะภายในครอบครัวพ่อแม่ลูก 3-4 คน) การผลิตขนาดเล็ก(มีการจ้างแรงงานนอกครอบครัวไม่เกิน 10 คน) การผลิตขนาดกลาง(จำนวนแรงงาน 10- 30 คน) และการผลิตขนาดใหญ่(จำนวนแรงงาน 30-50 คน) ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ที่มีการจ้างแรงงานเกิน 50 คน ไปจนถึง 100-200 คน มีจำนวนไม่กี่ราย ผู้ประกอบการส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 80 ของทั้งหมดเป็นผู้ผลิตรายเล็กและรายย่อยแบบครัวเรือนซึ่งส่วนใหญ่ใช้พื้นที่ในบริเวณบ้านเป็นโรงผลิต ใหญ่บ้างเล็กบ้างแล้วแต่ขนาดการผลิตของแต่ละราย โดยมีเตาเผาของตัวเองอย่างน้อย 1 เตา นอกจากรายใหญ่จริงๆจึงจะมีลักษณะของการผลิตในรูปแบบของโรงงาน บางรายที่ไม่มีเตาก็จะไปจ้างโรงอื่นเผา ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ที่เป็นสินค้าหลักของด้านเกวียนในปัจจุบันได้เปลี่ยนจากการผลิตเพื่อการใช้งานในชีวิตประจำวันประเภทภาชนะบรรจุสิ่งของซึ่งต้องการความแข็งแรงทนทานเป็นหลักเปลี่ยนมาเป็นผลิตภัณฑ์ของใช้เพื่อการตกแต่งอาคารสถานที่ เช่น แจกัน รูปปั้น กระจก โคมไฟ ที่ความเน้นสวยงามเป็นหลัก ทำให้เครื่องปั้นดินเผาด้านเกวียนมีมูลค่าการขายประมาณปีละไม่ต่ำกว่า 1,000 ล้านบาท และมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 5 ต่อปี ตลาดในประเทศและต่างประเทศมีสัดส่วนร้อยละ 20 และ 80 ตามลำดับ ตลาดในประเทศส่วนใหญ่เป็นการจำหน่ายสินค้าในพื้นที่ให้กับนักท่องเที่ยวเพราะถือว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งซื้อสินค้าของที่ระลึกที่มีชื่อมากที่สุดแห่งหนึ่ง สำหรับตลาดต่างประเทศตลาดหลักที่สำคัญ คือ อเมริกา ยุโรป แคนาดา สิงคโปร์ มาเลเซีย และ ญี่ปุ่น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,2549)

การประกอบอาชีพหัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผา ทำให้สภาพเศรษฐกิจและสังคมของหมู่บ้านดีขึ้น สภาพทางเศรษฐกิจทำให้ครอบครัวผู้ประกอบการอาชีพหัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผา มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวคือ 30,874 บาทต่อปี(เทศบาลด้านเกวียน,2552) ส่วนสภาพทางสังคมทำให้คนในหมู่บ้านไม่อพยพไปทำงานต่างถิ่น สมาชิกในครอบครัวมีความรักความอบอุ่น มีการรวมกลุ่มกันหมู่บ้าน มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น และส่วนร่วมในกิจกรรมบุญ ประเพณีต่างๆ นอกจากนั้นยังทำให้ชุมชนมีความสามัคคี ทำให้หมู่บ้านมีชื่อเสียงและลดปัญหาสังคม (เกื้อกูลฉายอรุณ,2548)

อย่างไรก็ตามตำบลด้านเกวียน เป็นตำบลที่มีโรงงานผลิตเครื่องปั้นดินเผากระจุกตัวอยู่มาก ตั้งกระจายไปตามแต่ละหมู่บ้าน ซึ่งวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเครื่องปั้นดินเผาส่วนใหญ่เป็นจำพวก ดิน หิน แร่ สี สารเคมี และ รูปลอกซึ่งล้วนแต่ก่อให้เกิดมลพิษ ถ้าหากเจ้าของกิจการหรือ

หน่วยงานทางด้านสาธารณสุขไม่ให้ความสนใจ อาจจะทำให้เกิดผลกระทบทางด้านสุขภาพของ คนงานที่ทำงานได้ เช่น อุบัติเหตุจากการทำงาน อุบัติภัยจากสารอันตราย การเจ็บป่วยด้วยระบบ ทางเดินหายใจ และอาจนำไปสู่การสูญเสียทรัพย์สินและชีวิตในที่สุด(โรงพยาบาลลำปาง, 2544)

จากการศึกษาภาวะสุขภาพของพนักงานในโรงงานเครื่องปั้นดินเผาบ้านชมพู พบว่า การ ทำงานในโรงงานเครื่องปั้นดินเผานั้นมีผลกระทบต่อภาวะสุขภาพมิติทางกายของพนักงานหลาย ประการ และที่พบกันโดยทั่วไปคือ การเกิดภาวะการเจ็บป่วย ซึ่งสามารถเรียงตามลำดับความบ่อย ดังนี้ ระบบทางเดินหายใจ ระบบผิวหนัง ระบบกล้ามเนื้อและกระดูก การบาดเจ็บหรือการได้รับ อุบัติเหตุจากการทำงาน และระบบประสาท (วิหพันธ์ จุลบุตร , 2546)

นอกจากนั้นยังมีการศึกษาเรื่องการจัดการพลังงานและสิ่งแวดล้อมของเตาเผา เครื่องปั้นดินเผาในโรงงานผลิตเครื่องปั้นดินเผาแห่งหนึ่งในจังหวัดราชบุรี พบว่า การใช้พลังงาน ของเตาเผาอันเกิดจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงประเภทไม้ ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยการปล่อย ไอเสียสู่บรรยากาศทำให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ ไอเสียที่ปล่อยออกมา ประกอบด้วย คาร์บอนมอนอกไซด์(CO) ไฮโดรคาร์บอน(HC) ออกไซด์ของไนโตรเจน(NOx) และซัลเฟอร์ได ออกไซด์(SO₂) ซึ่งจากตรวจวัดปริมาณองค์ประกอบไอเสียที่ปล่อยสู่บรรยากาศทางปล่องไฟ พบว่า ค่าความเข้มข้นโดยเฉลี่ยของก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์สูงกว่ามาตรฐานมาก โดยการปล่อย คาร์บอนมอนอกไซด์โดยเฉลี่ยของเตาขนาด 42 และ 23 ตา วัดค่าความเข้มข้นโดยเฉลี่ยของ คาร์บอนมอนอกไซด์ที่ระบายสู่บรรยากาศได้ 2,287.51 และ 2,386.61 ppm ตามลำดับ ซึ่งมีค่าสูง กว่ามาตรฐานซึ่งกำหนดไว้ที่ 870 ppm(ชัยศักดิ์ ชาติรัจันทร์สกุล, 2545)

จากรายงานสถิติการเจ็บป่วย โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลด่านเกวียน อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา พบว่าผู้ป่วยด้วยโรค 5 อันดับแรก พ.ศ. 2553 มีดังนี้

ตารางที่ 1.1 สถิติการเจ็บป่วยของประชาชนในตำบลด่านเกวียน ปี พ.ศ. 2553

โรค	จำนวน(คน)	อัตรา/ประชากรพันคน
1. โรคระบบหายใจ	3389	368.83
2. ระบบไหลเวียนโลหิต	1913	207.63
3. โรคต่อมไร้ท่อ โภชนาการ เมตาบอลิซึม	1243	134.92
4. โรคระบบกล้ามเนื้อ โครงร่างและเนื้อเยื่อ	1087	117.99
5. โรคระบบอาหารรวมโรคในช่องปาก	969	105.18

ที่มา : โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลด่านเกวียน(2553)

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลด่านเกวียน อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ได้รายงานสถิติการเจ็บป่วยว่าจำนวนผู้ป่วยด้วยโรกระบบทางเดินหายใจในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา มีอัตราการป่วยสูงเป็นอันดับ 1 และมีแนวโน้มสูงเพิ่มขึ้น โดยมีอัตราป่วยตั้งแต่ปี 2551-2553 ดังนี้คือ 350 360 368.83 ต่อประชากรพันคน ตามลำดับ

ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้ให้อำนาจกับราชการส่วนท้องถิ่นในการใช้มาตรการด้านกฎหมายตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เพื่อการคุ้มครองสุขภาพประชาชน โดยการออกข้อกำหนดของท้องถิ่น กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุมกำกับกิจการและการดำเนินการต่างๆ เพื่อจัดการให้เกิดสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ซึ่งเทศบาลตำบลด่านเกวียนได้ประกาศใช้เทศบัญญัติที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 แล้ว แต่ยังไม่สามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเทศบัญญัติที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 นั้น ไม่เป็นปัจจุบันและการจัดทำร่างเทศบัญญัติได้คัดลอกมาจากเทศบัญญัติของเทศบาลอื่น ไม่ได้จัดทำโดยให้ประชาชนและผู้ประกอบกิจการ รวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น กิจการบางกิจการที่กำหนดในเทศบัญญัติให้มีการควบคุมก็เป็นกิจการที่ไม่มีการประกอบกิจการในเทศบาลตำบลด่านเกวียน หลักเกณฑ์ วิธีการและมาตรการก็ไม่สามารถนำมาใช้ในการควบคุมกำกับกิจการหรือการดำเนินการที่มีอยู่ได้ ทำให้เทศบาลไม่สามารถนำเทศบัญญัติดังกล่าวมาใช้ในการควบคุมกำกับและแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุขสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนในเขตเทศบาลได้ ปัญหาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมที่ยังคงมีอยู่ ได้แก่ ปัญหามลพิษจากเตาเผาเครื่องปั้นดินเผา (สำนักงานวิชาการ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2553)

ผู้ประกอบการเครื่องปั้นดินเผาในเขตเทศบาลตำบลด่านเกวียนมีทั้งหมดประมาณ 80 ราย ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ประกอบการรายย่อยที่มีเตาเผาที่ก่อสร้างตามภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้ประกอบการที่มีความรู้ มีต้นทุนการผลิตสูง มีการส่งสินค้าออกต่างประเทศ และมีเตาเผาที่มีประสิทธิภาพ จะมีอยู่ไม่กี่ราย และเนื่องจากผู้ประกอบการบางรายไม่ใช้ไม้มาเป็นเชื้อเพลิงเพราะหายากขึ้น ผู้ประกอบการจึงตัดแปลงโดยใช้วิธีไปนำเอาเศษยางพาราและวัสดุพลาสติกจากโรงงานอุตสาหกรรมที่อยู่ใกล้เคียงมาทำเป็นเชื้อเพลิงในการเผาไหม้แทน ซึ่งในขณะที่เผาเครื่องปั้นดินเผาได้ก่อให้เกิดมลพิษ ทำให้หลังคาบ้านเรือนประชาชนมีคราบเขม่า ฝุ่นดำเหนียวติดตามชายคาบ้าน และขณะที่เผาจะมีกลิ่นเหม็นในบริเวณที่เผาด้วย รวมทั้งจะมีกลุ่มควันกระจายไปทั่วเมือง สำหรับระยะเวลาในการเผาเครื่องปั้นดินเผานั้นผู้ประกอบการไม่ได้กำหนดเวลาในการเผาที่แน่นอน จะเผาตามความสะดวก การประกอบกิจการก็ไม่เคยมีการขออนุญาต เพราะผู้บริหารเทศบาลมองว่าสินค้าหัตถกรรมเครื่องปั้นดินเผาเป็นสินค้าที่สร้างชื่อเสียงและรายได้ให้กับท้องถิ่น ผู้บริหาร

เทศบาลจึงยังไม่ใช้กฎหมายไปควบคุมกำกับการประกอบกิจการ(สำนักงานวิชาการ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2553)

ถึงแม้ว่าอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผาได้สร้างความเจริญทางเศรษฐกิจ และทำให้สภาพทางสังคมในตำบลด่านเกวียนดีขึ้น แต่ในขณะเดียวกันกระบวนการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมผลิตเครื่องปั้นดินเผา ส่วนใหญ่มีการใช้สารเคมีเป็นวัตถุดิบ ใช้เครื่องจักรกลและวัตถุเชื้อเพลิง ทำให้ผลที่ได้จากกระบวนการดังกล่าวมีทั้งผลผลิตที่เป็นประโยชน์ กากเศษสิ่งของเหลือใช้ และมลพิษต่างๆ โดยปกติมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรมเกิดได้ใน 2 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนการเผาไหม้ ซึ่งถ้าหากการเผาไหม้ไม่สมบูรณ์หรือไม่มีการกำจัดควันอย่างถูกต้องจะก่อให้เกิดก๊าซและฝุ่นละอองต่างๆเข้าไปปะปนในอากาศ 2) ขั้นตอนการผลิต หากโรงงานอุตสาหกรรมขาดการวางแผนการกำจัดของเสียและมลพิษต่างๆที่เหมาะสม จะทำให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและประชาชนผู้อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง นอกจากนี้ยังเกิดปัญหาอื่นตามมาอีกหลายประการ เช่น ปัญหาต่อระบบนิเวศตามธรรมชาติ ปัญหาต่อทรัพยากรธรรมชาติทั้งแหล่งน้ำและป่าไม้ ปัญหาสุขภาพอนามัยของประชาชน สัตว์เลี้ยง สัตว์ป่า และสัตว์น้ำ เป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ประสบเหตุการณ์นั้น และเป็นเหตุให้เกิดการสูญเสียทางเศรษฐกิจ การลงทุนและภาพจน์ของประเทศ (ปราณี พันธุมสินชัย, 2542)

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของชุมชนด่านเกวียนกล่าวคือเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดการจ้างงาน และสร้างรายได้ให้คนในชุมชน แต่ในขณะเดียวกันก็ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของคนในชุมชนด้วย ดังนั้นจึงเป็นที่น่าสนใจที่จะศึกษาผลกระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม และผลกระทบด้านสุขภาพที่เกิดจากอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผา เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เพื่อหาแนวทางป้องกันและลดผลกระทบด้านสุขภาพของประชาชนในชุมชนและบริเวณใกล้เคียง

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดจากจากอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผา ในตำบลด่านเกวียน อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา

1.2.2 เพื่อศึกษาผลกระทบด้านสุขภาพที่เกิดจากจากอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผา ในตำบลด่านเกวียน อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม และสุขภาพที่เกิดจากอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผา สำหรับเป็นข้อมูลให้กับผู้ดำเนินธุรกิจเครื่องปั้นดินเผา เพื่อนำไปสู่การดูแลและป้องกันตัวเองให้ปลอดภัยและเพื่อเป็นข้อมูลให้กับภาครัฐและส่วนท้องถิ่นในการดำเนินนโยบายเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผา รวมทั้งป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษจากกระบวนการผลิตเครื่องปั้นดินเผาให้แก่ประชาชน

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลกระทบทางเศรษฐศาสตร์จากอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผาใน 2 ด้าน ได้แก่ 1)ผลกระทบด้านเศรษฐกิจและด้านสังคมที่มีผลต่อผู้ประกอบการและผลต่อสังคม 2)ผลกระทบด้านสุขภาพซึ่งพิจารณาจากต้นทุนสุขภาพที่มีผลต่อผู้ประกอบการเท่านั้น โดยคำนวณในระยะเวลา 1 ปีและไม่คำนึงถึงผลกระทบทางสุขภาพที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งทำการศึกษาเฉพาะเจาะจงที่ตำบลด่านเกวียน อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2554 ถึง สิงหาคม 2554

1.5 นิยามศัพท์

อุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผา หมายถึง อุตสาหกรรมที่ทำการแปรรูปวัตถุดิบที่มีอยู่ตามธรรมชาติบนเปลือกโลก โดยการเผาที่อุณหภูมิสูงเพื่อให้เกิดความแกร่งอาจจะเคลือบหรือไม่เคลือบก็ได้ ให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ใช้สอย

ผู้ประกอบการเครื่องปั้นดินเผา หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพเครื่องปั้นดินเผาในตำบลด่านเกวียนที่ขึ้นทะเบียนชำระค่าทำเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการเครื่องปั้นดินเผาของเทศบาลตำบลด่านเกวียน